

РЕШЕНИЕ

№ 38575

гр. София, 20.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав, в
публично заседание на 10.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **11120** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Я. А. Хашем, гражданин на С., с ЛНЧ [ЕГН], подадена чрез адв. Л. Д., с посочен адрес за съобщения: [населено място], [улица], вх. 1, ет. 1, офис 1, електронен адрес: [електронна поща], срещу Решение № 138X от 25.09.2025 г. на интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната последваща молба, рег. № УП 34024 от 04.09.2025 г., подадена от жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила.
В жалбата се твърди, че оспорваното решение е незаконосъобразно поради допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие с материалния закон. Жалбоподателят счита, че интервюиращият орган не се е съобразил с актуалното тълкуване на разпоредбата на чл. 40, пар. 2 и 3 в от Директива 2013/32/НС и Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело С-18/20, с което се уточнява, че последваща молба може да се основава, както на нови факти, възникнали след приемането на решение по предходната молба, така и на факти, които са били представени за първи път от кандидата. Твърди, че органът не е изложил собствени мотиви и не е извършил необходимия анализ на представените от самия него справки за хуманитарното и военно положение в С.. Правейки собствен анализ на цитираните статии и справки възразява срещу извода на интервюиращия орган, че опасенията на жалбоподателя са само субективни, намирайки го за некореспондиращ с доказателствата по преписката. Органът не е анализирал приложената в административната преписка информация и официални източници които показва наличие на нови обстоятелства, представляващи основание за допускане на последващата молба

за закрила .

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата. Представя доклад на Б. и моли съда да съобрази както военните действия, така и данни от Световната здравна организация, че ако сирийски граждани продължават да бъдат връщани насилствено, ще се стигне до тежки епидемии, включително и такива от холера, поради липса на каквито и да било условия за прииждащите хора да живеят нормално.

Ответникът - Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, в съдебно заседание, чрез юрисконсулт П., изразява становище за неоснователност на жалбата и правилност и законосъобразност на оспореното решение. Сочи, че в конкретния случай не са представени нови доказателства, търсещият закрила се е позовал на обществено-политическата обстановка в С. и не са представени нови доказателства касаещи лично молителя Я. А. Хашем.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство, приключило с оспореното понастоящем решение, е образувано по молба за предоставяне на международна закрила на Я. А. Хашем, от мъжки пол, [дата на раждане] в С., [населено място], гражданин на С., етническа принадлежност арабин, религия мюсюлманин сунит, семейно положение – женен, ЛНЧ [ЕГН] с рег. № УП 34024 от 04.09.2025 г. на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ – МС). Посочената молба е преценена като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, доколкото предходното административно производство по предоставяне на международна закрила на оспорвания е приключило с влязло в законна сила решение на Председателя на ДАБ при МС, с което на оспорвания е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Установено е, че от Я. А. Хашем е била подадена молба за предоставяне на международна закрила с вх. № 2612/20.08.2024 г. на РПЦ - Х. до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет. В личното си интервю в процедурата по предоставяне на закрила, молителят и жалбоподател в настоящето производство, е разказал, че е арабин, че не е членувал в политическа партия, не е бил заплашван, арестуван или съден / Протокол от интервю Рег. № УП 34024 от 18.11.2024 г. л.275 от делото/. Мотивирал е напускането си на С. с войната и с опасението да не бъде мобилизиран.

С решение № 219 от 09.01.2025 г., издадено от Председателя на ДАБ при МС /л.258 от делото/, на Я. А. Хашем е отказано предоставянето, на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 8 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от ЗУБ. Решението е връчено лично на 21.01.2025 г. и е обжалвано пред АС - Хасково, който със свое решение № 1944 от 04.03.2025 отхвърля жалбата на молителя като неоснователна /л.211 от делото/. Така постановеното решение на АС – Хасково е обжалвано пред Върховен административен съд (неправилно в процесното Решение № 138Х от 25.09.2025 г. е вписано, че такова обжалване не е имало) и е потвърдено с Решение № 6427 от 13.06.2025г. по адм. д. № 4379/2025 г.

На 01.07.2025г Я. А. Хашем подава последваща молба за закрила с рег. № УП 34024 от 01.07.2025 г. на РПЦ – Х. /л.193/, в която твърди, че не можел да се завърне в С., защото от познати разбрал, че бил търсен от различни групировки и можел да пострада от безогледно насилие. По тази молба за закрила интервюиращия орган е взел решение № 73Х от 15.07.2025 г. /л.177 от делото/ с което е отказано допускането на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е връчено неprisъствено на 14.08.2025 г., не е обжалвано и е влязло в законна сила.

С последваща молба от 04.09.2025г. /л.111/ жалбоподателят е поискал предоставяне на

международна закрила. В нея е посочил, че ситуацията в страната му на произход е влошена. Твърди, че сегашните управляващи в С. не били успели да обединят различните групировки, нито да ги управляват, поради което настанал повсеместен хаос, за което свидетелствали всички международни организации. Правителството отстъпило от искането на кюрдите за самостоятелна държава и това довело до ескалация с кюрдските екстремистки сили, които не признавали централната власт, което водело до въоръжени сблъсъци. Сегашните управляващи не били приети и от И., което довело до бомбардировки над столицата Д.. Заради военните сблъсъци, постоянно се набирали нови войници, които били принуждавани да извършват същите военни престъпления, както било по време на режима на А.. В региона му по месторождение, безспорно имало, безогледно насилие, поради което самото му присъствие на територията на С. поставяло в риск живота му. Искал да се интегрира в българското общество, работел и учел български език и се опитвал да допринесе с каквото може за обществото. Чужденецът представя като писмени доказателства в подкрепа на своите твърдения Доклад от 20.01.2025 г. на У. за хуманитарната ситуация в С., статии за различни периоди от време на свързаната с Автономната администрация на С. и Източна С. (AANES) и нежните въоръжени Сирийските демократични сили (SDF) новинарска агенция X. (съкратено ANHA), статия на CNN, както и справки на LEGAL ME IN B., адвокатска кантора в [населено място]. Изтъкнал е, че евентуалното му завръщане там би поставило живота му в опасност.

След анализ на установените факти и обстоятелства ответникът е издал оспореното в настоящото производство решение, с което счел, че молба с вх. № 34024 от 04.09.2025г. не следва да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Органът е приел, че не се обуславят нови обстоятелства въз основа, на които чужденецът да бъде допуснат до ново производство по предоставяне на международна закрила. В тази насока административният орган е изследвал заявената от Я. А. Хашем заплаха за живота му при евентуалното му завръщане в С.. Приел е за недоказани твърденията за настъпили след напускането на държавата на произход значими събития, пораждащи опасения от преследване. Интервюиращият орган е разгледал актуалната обстановка в Сирийската арабска република и като се е позовал на информацията, съдържаща се в справка с входящ № МД - 02 - 483 от 10.09.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС /л.74 от делото/ и справка с вх. № МД - 02 - 423 от 05.08.2025 г. на Дирекция: „Международна дейност“ на ДАБ при МС за състоянието на сигурност в провинция Д. ал Зор и в Д. /л.78/, е извел извод, че в страната на произход на жалбоподателя не е налице въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото му присъствие на тази територия. Понастоящем в страната не е налице насилие, при което всяко лице, пребиваващо на територията на С., да е изправено пред реална, а не пред хипотетична опасност от убийство, нараняване или малтретиране, посегателства, забранени от чл. 3 от ЕКПЧ. От друга страна, в конкретния случай няма установени лични обстоятелства, които да сочат, че Я. А. Хашем би станал специфична цел на такова насилие, поради присъщите на личното му положение елементи, в т.ч. такива, свързани с работата му, ангажменти и/или подкрепа за въоръжени групировки или международни организации. Отбелязано е също, че макар да няма източници, съобщаващи за наборна военна служба, изисквана от Преходната администрация, трябва да се отбележи, че самата наборна служба е легитимно право на държавата и като цяло не би отговаряла на изискванията на чл. 9 от Директива 2011/95/ЕС.

С тези мотиви е прието, че представените в последващата молба на чужденеца факти и обстоятелства не са нови и от съществено значение нито за личното му положение, нито за положението в страната му на произход, поради което последващата му молба е недопустима и на

основание чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не следва да се образува производство за предоставяне на международна закрила.

По делото е приложена административната преписка по издаването на оспорения акт в цялост, както и допълнително ангажираните от жалбоподателя писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, подлежащ на съдебен контрол, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на законоустановения срок за обжалване.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Обжалваният административен акт е издаден в производство по реда на глава шеста, раздел III „Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила“. Съгласно чл. 76а от ЗУБ преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ предвижда, че подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което: допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила (т. 1); не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила (т. 2). Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, изискваща подадена такава молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, да се преценява по реда на глава шеста, раздел III. Това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. С разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40 – чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС. По силата на чл. 33, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС от държавите - членки не се изисква да разглеждат дали кандидатът за международна закрила отговаря на условията за признаването ѝ, когато молбата се счита за недопустима съгласно същия член. Съгласно разпоредбата на чл. 33, § 2, б. „г“ от Директива 2013/32/ЕС последваща молба е недопустима, ако не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС. По силата на чл. 40, § 2 от Директива 2013/32/ЕС с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл. 33, § 2, б. „г“ първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по § 2 бъде заключено, че

са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността той да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II (чл. 40, § 3 от Директива 2013/32/ЕС).

Настоящият състав счита, че в конкретния случай изискванията на националната и европейската нормативна уредба не са нарушени.

Обжалваното решение е издадено от компетентен административен орган – Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет. Между страните няма спор, а и от приложената по делото Заповед № РД05-289 от 13.04.2022 г. /л.102/ се установява, че Председателят на ДАБ по реда на чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ е определил конкретно Р. А. Б. за Интервюиращ орган, който да извършва действията, предвидени в ЗУБ. Следователно същата е имала компетентността да разгледа молбата за закрила. Съдът не установява при постановяването на оспореното решение да са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. На жалбоподателя са дадени указания относно реда за подаване на молбата за международна закрила. Следователно е изпълнено изискването на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, като е спазена и гаранцията по чл. 10, параграф 1, б. „а“ от Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 г. относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки. Съгласно посочената разпоредба всички кандидати за убежище преди разглеждането на тяхната молба за убежище трябва да бъдат информирани относно процедурата, която се прилага относно правата и задълженията им по време на процедурата, както и относно последствията, които могат да произтекат от неспазването на техните задължения или отказа да сътрудничат на органите на език, за който има разумни основания да се счита, че те разбират. Те се информират за сроковете, както и за средствата, с които разполагат за изпълнението на своето задължение да предоставят документите, които са посочени в чл. 4 от Директива 2004/83/ЕО. Тази информация им се предава в срок, за да е възможно те да упражнят правата си, които са гарантирани от директивата, както и да могат да изпълнят задълженията си по чл. 11. Решението е издадено в срока по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ. Административният акт отговаря на общите изисквания за форма и съдържание по чл. 59 от АПК. В решението се сочат както фактически, така и правни основания за издаването му. Безспорно е установено, че относно жалбоподателя Я. А. Хашем има приключило с влязло в законна сила решение за отхвърляне на молбата за производство за предоставяне на международна закрила в Република България, поради което подадената от него до Председателя на ДАБ при МС молба с рег. № УП 34024 от 04.09.2025 г. на ДАБ при МС се явява „последваща молба“ за предоставяне на международна закрила по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, за което страните не спорят. Спорният момент е дали в последващата молба са изложени обстоятелства, които релевират нейната допустимост.

Разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ, както бе посочено и по-горе, дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, на подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основание по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган. Преценката дали посочените обстоятелства са нови, дали са такива от съществено значение за личното положение на молителя или са от съществено значение относно държавата му по произход е в правомощията на административния орган. От тълкуването на тези разпоредби се обуславя извод, че предпоставка за уважаване на последващата молба за

международна закрила е чужденецът да се позове на нови обстоятелства, които обаче следва да се отнасят съществено за личното му положение или държавата по произход. Тези нови обстоятелства следва да бъдат доказани с допустими, необходими и относими доказателства, каквито по преписката липсват. В конкретния случай с подадената последваща молба Я. А. Хашем заявява, че иска да му бъде предоставена международна закрила въз основа на новонастъпили обстоятелства, но не излага по същество такива свързани с личното му положение, а само със ситуацията в страната му по произход. Декларира, че положението в С. се е променило и към момента е влошено след падането на власт на президента Б. А.. В този смисъл твърди, че животът му е застрашен.

Съдът намира за правилен с оглед установените в производството обстоятелства изводът на административния орган, че жалбоподателят не се позовава на нови обстоятелства, които биха могли да бъдат от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Интервюиращият орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, като е приел, че оспорващият не е представил никакви нови доказателства от съществено значение за личното положение на молителя в страната му на произход. В случая не се установява каквато и да е било промяна в неговото лично положение, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или същият да е бил подложен на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или да са отправяни тежки заплахи срещу живота му или личността му като цивилно лице поради безогледно насилие при наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт, които да са от толкова съществено значение, че да се обуслови допустимост на подадената последваща молба. Не са налице и данни за събития, осъществили се след напускането на С., включително и за дейност, извършена от самия чужденец, и които да са от съществено значение при извършване на преценка налице ли е промяна в личното положение на жалбоподателя. В случая не са обосновани твърдения за осъществено спрямо молителя преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същия са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повтораемост. В процесния случай оспорващият е вписал в молбата си единствено, че ситуацията в държавата му на произход се влошава след свалянето на режима на Б. А. и има опасност за живота му, позовавайки се на стари издания. Изявлението, обаче, че евентуално може да пострада при връщането му в С. е общо и не е от съществено значение за личното му положение. Липсата на стабилност и яснота какво ще се случи в бъдеще е напълно естествена последица от осъществилите се събития, която би предизвикала безпокойство у молителя, но в случая е невъзможно да се установи как настъпването им пряко ще рефлектира върху него. Не са представени доказателства, че завръщането му ще застраши пряко неговите права като живот и свобода. Не са представени и доказателства, че при завръщането си в С. ще бъде изложен на риск от тежки посегателства.

Твърденията на молителя за обстановката в С., от друга страна, са общи и бланкетни и не се подкрепят от установеното от административния орган. В оспореното решение административният орган е извършил преценка относно актуалното положение в С. (и след падането на режима на Б. А.) въз основа на обективизираната информация относно актуалната политическа и икономическа обстановка в С. в справка с входящ № МД - 02 - 483 от 10.09.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС/л.74 от делото/ и справка с вх. № МД - 02 - 423 от 05.08.2025 г. на Дирекция: „Международна дейност“ на ДАБ при МС за състоянието на

сигурност в провинция Д. ал Зор и в Д. /л.78/, в които се съдържат данни относно състоянието на сигурността в страната. В съдебното производство е приета и актуална Справка с вх. № МД-02-556 от 13.10.2025 г. /л.345/ относно актуалната общественно-политическа обстановка в С., с която по никакъв начин не се променят изводите на административния орган в оспореното решение. Видно от посочените справки в С. действително ситуацията е променена след постановяването на решението за отказ със свалянето на режима на Б. А., но промяната е по-скоро в положителна насока, не се установява да е настъпила промяна, която да оказва негативно въздействие върху гражданите. Тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. На 8 декември 2024 г. бунтовниците, водени от HTS, навлизат в Д. и декларираят победа, а същия ден президентът Б. А. напуска страната, след което получава убежище в Русия. На 29 януари 2025 г. А. ал Ш. е назначен за президент за преходния период, отменя се конституцията от ерата на Б. А., приета и действаща от 2012 г. и се разпуска парламентът, армията и службите за сигурност на бившия режим. А. ал Ш. обявява серия от мерки, сред които създаване на временен законодателен съвет, обща амнистия за войниците от сирийската армия, премахване на наборната военна служба и начало на процес на реинтеграция за бивши правителствени и военни служители, включително високопоставени служители. На 18 февруари 2025 г. сирийските демократични сили се съгласяват да интегрират своите въоръжени сили и граждански институции в структурите на новото сирийско правителство. Опозиционните сили, свалили от власт президента на С. Б. А., заявяват, че предоставят амнистия на целия военен персонал, призован на служба при бившия режим.

В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 3 октомври 2025 г. се посочва, че през седмицата 26 септември - 3 октомври 2025 г. 54 837 души са се завърнали в С., с което общият брой на завърналите се в страната от 8 декември 2024 г. насам достига 1 082 724 души. Основните провинции, в които е планирано завръщане на завърналите се бежанци, са Д. (17%), А. (16%), Идлиб (14%), Х. (13%) и Провинция Д. (Rural Damascus) (12%). Завръщането на вътрешно разселените лица също продължава, като през седмицата са регистрирани 7 383 завърнали се вътрешно разселени лица, 7 000 от които от места за настаняване на вътрешно разселени лица. Това довежда общия брой на завърналите се вътрешно разселени лица от декември 2024 г. насам до 1 870 049 души, 987 899 от които са напуснали места за настаняване на вътрешно разселени лица, главно в С. и Североизточна С.. /съгласно справка от 13.10.2025г./

В. комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) продължава да подкрепя завръщането на сирийските бежанци в техните райони на произход. На граничния контролно-пропускателен пункт "Джусие" 227 семейства (общо 1068 души) получават транспортна и логистична подкрепа. Освен това, ВКБООН и Световната програма за прехрана (WFP) раздават готови за консумация хранителни кошници и високоенергийни бисквити на 1333-ма завърнали се бежанци на транзитните автогари в Идлиб и А., докато Фондът на ООН за населението (UNFPA) и ВКБООН предоставят хигиенни комплекти на над 431 жени и момичета, завръщащи се по домовете си. От началото на годината над 20 000 завърнали се бежанци получават подкрепа на ключовите гранично-пропускателни пунктове с Турция и Л..

На 2 октомври 2025 г. 59-ма бежанци се завръщат от Л. през граничния пункт Jdaidet Yabous по съвместната програма, координирана от ВКБООН - С., ВКБООН и Международната организация по миграция - Л. (ЮМ Lebanon), както и Генералната администрация за сухопътни и морски пристанища на С.. Върналите се получават транспортна подкрепа, хуманитарни помощи, психосоциална помощ и правна помощ. ВКБООН и партньорите му продължават да следят ситуацията им след завръщането чрез мониторинг и посещения по домовете, както и насочване на нуждаещите се към наличните услуги, включително в подкрепяните от ВКБООН обществени

центрове в районите на завръщане. ВКБООН понастоящем подкрепя 71 обществени центъра в 14-те провинции, предоставяйки интегрирани услуги за закрила, а обхватът им се поддържа от 81 мобилни звена и мрежа от 1438 доброволци.

До 3612 домакинства (13 444 души) получават финансова помощ за завръщане и реинтеграция, предоставена из бежанските семейства, за осигуряване на непосредствените приоритетни потребности при завръщането си в С., като общо 6421 домакинства (25 623 души) досега са получили тази помощ. Освен това, ВКБООН подкрепя семейства, ловенето от които са завърнали се лица, с основни домакински стоки чрез разпространението на комплекти с основни помощни средства (CRI). Общо 8 801 домакинства (43 469 души) получават комплектите, включително в Провинция Д., Д. ал Зор, Х. и Дараа.

Посочва се в справките, че основните причини за завръщане на сирийците остават непроменени с течение на времето, като най-често посочваните са политическите развития, подобрената сигурност и събирането на семействата. Други причини включват носталгия, трудности при достъпа до жилище, възстановяване на собствеността, ограничена хуманитарна помощ и необходимост от работа. Посочено е, също така, че на 13 май 2025 г. президентът на САЩ Д. Т. заявява, че ще разпреди отмяна на санкциите срещу С. по молба на престолонаследника на С. А., което е важна промяна в политиката на САЩ преди очакваната среща със сирийския президент А. ал Ш.. На 20 юни Ф. съвет на Швейцария издава решение за отмяна на наложените на С. икономически санкции, считано за положителна стъпка в интерес на сирийския народ и допринасящо към усилията за възстановяване и икономическо възстановяване. В справката е допълнено, че за първи път от 14 години насам С. отново легално изнася суров петрол и около 600 000 барела петрол са напуснали пристанището Т. на 1 септември 2025 г. Според служител на Министерството на енергетиката, петролът е продаден на компанията B Serve Energy. Петролът е добиван от няколко сирийски нефтени находища, но не са предоставени допълнителни подробности, а повечето от нефтените находища на страната се намират в Североизточна С., т.е. в райони, контролирани предимно от кюрдските власти. През февруари 2025 г. кюрдските власти започват да доставят петрол на преходното правителство, но впоследствие отношенията между страните се влошават, особено през последните седмици. На 25 август 2025 г. Министерство на финансите на САЩ официално вади С. от санкционните разпоредби на Кодекса на федералните разпоредби и оттогава международната търговия на страната е възобновена. На 5 септември 2025 г. в присъствието на президента А. ал Ш. е създаден Сирийски фонд за развитие. Фондът, финансиран главно от дарения от частния сектор и сирийски граждани в С. и в чужбина, е предназначен за подкрепа на възстановяването и създаването на работни места. Само един час след началото даренията надхвърлят 60 милиона щатски долара, а министърът на извънредните ситуации Раед ал С. заявява, че фондът ще се съсредоточи върху регионите, най-засегнати от конфликта, по-специално Идлиб, Алено, Д. ал Зор, Х. и Провинция Д.. Съгласно справките на 3 септември 2025 г. сирийското Министерство на правосъдието обявява, че вече е отменило няколко милиона забрани за пътуване срещу сирийски граждани, регистрирани в системата за търсене.

В приложената по преписката информационна справка с вх. № МД - 02 - 423 от 05.08.2025 г. на Дирекция: „Международна дейност“ на ДАБ при МС за състоянието на сигурност в провинция Д. ал Зор и в Д. е видно, че: „...Според карта на Института за изследване на войната (ISW) провинция Д. (включваща едноименната столица на- С.) се контролира от временното правителство, ръководено от "Х. Т. ал Ш." (Hayat Tahrir al-Sham, НТБ)...През март 2025 г. Международната кризисна група отбелязва, че новосъздадените Общи служби за сигурност (General Security Services, GSS) успяват бързо да установят контрол върху Д. и върху някои други

територии на С.. В тези райони новата администрация успешно възстановява доверието и поддържа обществения ред, допринасяйки по този начин за зараждащото се чувство за сигурност, което според съобщенията мотивира до един милион разселени сирийци да се върнат по домовете си. В друг доклад, оценяващ условията за завръщане, Международната организация по миграция (М.) също отбелязва, че към момента на оценката провинция Д. е една от провинциите, постигнали „частично благоприятни“ условия (оценка 3,2 по скала от 0 до 5) за завръщане и реинтеграция на вътрешно разселени лица. По отношение безопасността и сигурността (включително свобода на движение, усещане за безопасност, атмосфера на обществен живот, искове от мини и експлозивни и докладвани инциденти със сигурността), условията в Д. са определени като "предимно благоприятни" (оценка 4,3/5 въз основа на 42 оценени общности). Според два източника, интервюирани от Датската бежанска служба (DIS) през май 2025 г., Д. остава най-сгъбният район в С., с като цяло сигурна среда, намаляване на арестите на контролно-пропускателни пунктове и забележим спад на инцидентите със сигурността. Съгласно информация от Центъра за правосъдие и отчетност в С. (SJAC), в Д. има добро ниво на сигурност, а силите за сигурност разполагат със силно присъствие в града. Между 9 декември 2024 г. и 31 май 2025 г. ACLED регистрира 58 свързани със сигурността инцидента в област Д., а за периода 1 март - 31 май 2025 г. същата организация записва 27 инцидента, определени като "битки" (4), "експлозии/дисганционен насилие" (5) и "насилие срещу цивилни лица" (18)...Сирийската мрежа за човешки права (SNHR) не е регистрирала смъртни случаи на цивилни лица в област Д. през март и май 2025 г. През април 2025 г. SNHR регистрира две цивилни жертви, като извършителите остават неизвестни и в двата случая. Според оценки на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН), към 15-май 2025 г. в област Д. живеят 589 271 вътрешно разселени лица, както и 5 935 души, които са се завърнали в областта от вътрешно разселване, считано от 27 ноември 2024 г. ВКБООН допълнително изчислява, че към 15 май 2025 г. и считано от началото на 2024 г. общо 83 510 завърнали се от чужбина лица пребивават в област Д.....".

Съдът намира, че от представените и приети като доказателства по делото Справки, изготвени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, не се установява наличие на въоръжен конфликт в С., достигащ граници, представляващи заплаха за живота и здравето на цивилното население. Въпреки че в някои части на страната положението е несигурно, налице са сблъсъци в определени области, те са спорадични и като такива не могат да се оценят като въоръжен конфликт. От изложеното в справките се установява, че има данни за инциденти във връзка със сигурността в С., но няма данни, че насилието в тази държава е безогледно и повсеместно на цялата територията на страната, респективно достигнало такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност да претърпи посочените в чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. На база на данните за актуалната ситуация в С. не могат да се споделят общите твърдения на молителя за влошено като цяло положение след промените в С., а точно обратното. Независимо от несъмнено несигурната и усложнена обстановка в С., съвкупната преценка на данните от приобщените по делото справки относно ситуацията в тази държава, действително не налагат извод за безогледно насилие в държавата на произход по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, което би поставило чужденеца в реална опасност да претърпи тежка заплаха

срещу живота или личността си единствено поради факта на присъствието си на територията на тази държава, без значение от личното му положение. Не са налице доказателства за това, че ситуацията в С. достига до границите на безогледно насилие, породено от вътрешен или международен въоръжен конфликт или от неспособност на официалните власти да противодействат ефективно на въоръжени групировки, които нападат населението или отделни негови групи. Представените от жалбоподателя статии са на първо място стара информация, предхождаща темпорално обсъжданите справки, не се ползват със същия кредит на доверия както официално съставените справки и не на последно място, не съдържат никаква информация, която конкретно да засяга молителят Я. А. Хашем. Същите несъмнено носят информация за отделни насилствени действия или затруднения относно придвижването, сигурността или здравеопазването в страната, каквато както вече отбеляза и съдът, се съдържа и в цитираните справки, но категорично не може да обоснове извод за повсеместно и неугледно насилие над мирното население, още повече в частност спрямо господин Хашем.

Следва да се отчете и фактът, че самият жалбоподател не споделя конкретни обстоятелства, които да са представлявали непосредствената заплаха за живота и сигурността му в С.. Напротив, изрично е посочил, че не е бил жертва на насилие и не били отправяни заплахи срещу него или семейството му. Относно опасенията на чужденеца да бъде мобилизиран, от съществено значение е информацията в приобщената към административната преписка справка, видно от която, администрацията на С. е премахнала задължителната военна служба, освен в случаите на национално военно положение, като от февруари 2025 г. се разчита на доброволно набиране на войници. По време на предходното производство за международна закрила на Я. А. Хашем не е установено наличие на безогледно насилие в страната му на произход. От информацията в горепосочените актуални справки се установява, че към настоящия момент също няма безогледно насилие в С.. Не е оборена съгласно чл. 179, ал. 1 от ГПК материалната доказателствена сила на приетите като писмени доказателства справки. Не са налице никакви данни или доказателства, които да опровергават по съдържание информацията в изготвените справки, които се изготвят от Дирекция „Международна дейност“ и включват обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека, както и за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци. Още повече, че в тези справки са цитирани независими източници на информация.

Жалбоподателят е мотивирал последващата си молба и с желанието си да живее в България, като е изтъкнал, че полага усилия за интеграцията си в обществото, но посочените лични мотиви са извън обхвата на закона и не могат да бъдат ценени като хуманитарни, с оглед предоставянето на статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

От изложеното се установява, че в своята последваща молба за международна закрила Я. А. Хашем не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение, а само със ситуацията в страната му по произход. Събраните от административния орган доказателства в производството по последващата молба, преценени спрямо тези, събрани в производството по първоначално подадената молба за закрила, също не сочат наличие на нови обстоятелства, които да рефлектират съществено върху индивидуалното положение на молителя, нито обосновават съществена промяна в обстановката в страната му по произход до степен, че те да доведат до предоставяне на международна закрила.

След оценка на всички обстоятелства по индивидуалното положение на търсещия закрила и държавата му на произход, правилно административният орган е определил подадената от този кандидат молба за недопустима. Оспореното решение не противоречи на материалноправните

разпоредби, съответства с целта на закона, не е засегнато от порок, налагащ неговата отмяна и следва да бъде потвърдено, а подадената против него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172 ал. 1 и ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 75-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. А. Хашем срещу Решение № 138X от 25.09.2025 г. на интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 3 във вр. чл. 84, ал.2 от ЗУБ.

Съдия: